

XXXVI.

Forslag til Lov

om

Bygningsfredning.

(Fremsat i Folketinget den 24. November 1916 af Undervisningsminister *Keiser-Nielsen*.)

§ 1.

Undervisningsministeriet lader udarbejde en stedordnet Fortegnelse over verdslige Bygninger eller Bygningsdele, der skal undergives en begrænset Fredning. Paa Fortegnelsen, der revideres hvert 5te Aar, maa til enhver Tid kun optages saadanne Bygninger eller Bygningsdele, der er over 100 Aar gamle, og som har kunstnerisk eller historisk Værdi.

§ 2.

De paa denne Fortegnelse opførte Bygninger (Bygningsdele) deles efter deres større eller mindre kunstneriske eller historiske Værdi i to Klasser, omfattende

A. Bygninger, hvis Værdi i ovennævnte Henseende maa siges at være saa fremragende, at deres Nedrivning, Forvanskning eller Vanrøgt vilde betyde en kendelig Mindskning af Nationens Kulturskatte.

B. Bygninger, hvis Værdi vel er mindre væsentlig, men hvis Bevaring dog er ønskelig.

Afgørelsen af, om en Bygnings Værdi i fornævnte Henseende er tilstrækkelig stor til, at Bygningen skal optages paa Fortegnelsen, saavel som Afgørelsen af, om den skal henføres under Klasse A. eller Klasse B. træffes af Ministeren, og Spørgsmaalet kan ikke af de paagældende indbringes for Domstolene.

§ 3.

Til Prøvelse af alle Spørgsmaal vedrørende Bevaring af de paa Fortegnelsen opførte Bygninger eller Bygningsdele nedsættes af Undervisningsministeriet en Kommission, „det særlige Bygningssyn“, paa 5 Medlemmer, blandt hvilke skal være Direktøren for Nationalmuseets 2den Afdeling og en af Kunstakademiet udpeget Arkitekt. Ministeriet beskikker Kommissionens Formand.

§ 4.

Optagelse paa Fortegnelsen forkyndes Ejerne og Brugere af de paagældende Bygninger efter Reglerne om Dommes Forkyndelse, og der tilstilles dem et Eksemplar